

هممیهنان،

امروز، چهاردهم اسفند، سالگرد روزی که ایران‌زمین سردار بت‌شکن تاریخ، مصدق، را از دست داد، روزی است که ملت بار دیگر وفاداری جاودانه‌ی خویش را نسبت به بنیان‌گذار سیاست موازنه‌ی منفی، نسبت به مردی که تا دم مرگ بر سر آرمان خویش، که چیزی جز رهایی ملت ایران از چنگ استعمار و استبداد نبود، ایستاد، نسبت به مردی که به نهضت ملی ایران عمقی شگفت‌انگیز و ابعادی گسترده بخشید، نسبت به مردی که تا جهان برپاست نامش چون پرچم پیروزی حق بر باطل سربلند خواهد بود، خالصانه نشان خواهد داد.

اما میان این چهاردهم اسفند و چهاردهم اسفند سال پیش، که میلیون‌ها ایرانی در سراسر ایران ارادت ابدی خویش را نسبت به کاروان‌سالار ملت‌گرایی ایران داشتند، و همه‌ی چهاردهم اسفندهایی که در سکوت و خاموشی گذشت و تسلط نظام سلطنتی وابسته‌به‌بیگانه فرصت بیان احساسات را به ملت ایران نمی‌داد، تفاوت آشکاری وجود دارد.

امروز روزی است که در تاریخ به شهادت ایستاده تا بانگ بردارد که دیکتاتورها، با همه‌ی ابزارهایی که برای حفظ خود در اختیار دارند و با اینکه جهان استعمار با تمام توان خود از ایشان پشتیبانی می‌کند، سرانجام مغلوب اراده‌ی ملت خواهند شد؛ و روزی است که تاریخ مهر بطلان بر هر سطر زندگی‌نامه‌ی سیاه‌کاران ضد‌مردمی و افسر افتخار بر سر وفاداران به راه ملت خواهد گذاشت. امروز فشرده و چکیده‌ی یک تاریخ است: ستمگرانی خودفروخته به ستیز با ملت و با آرمان‌های ملی و اعتقادهای دینی می‌پردازند؛ برای حفظ قدرت ضد‌مردمی خود، دست به هر جنایتی می‌زنند؛ مردمی به مقابله با این ستمگران برمی‌خیزند؛ ملت جان‌پرکف و استوار به جانبداری از ابرمردی دیگر، امام خمینی، برمی‌خیزد؛ حکومت جباران سرنگون می‌شود؛ حکومتی مردمی به سر کار می‌آید؛ و آن گاه دست‌اندرکاران حکومت اعلام می‌دارند که، همدوش و در کنار مردم، بر مزار مردی که بیش از نیم قرن در برابر حکومت قرار داشته خواهد رفت.

به‌راستی که امروز لحظه‌ی عبرت‌انگیزی در تاریخ حیات بشری است؛ و این واقعه عبرتی است برای ستمکاران، برای انحصارطلبانی که باز هم به نیرنگ‌های ضد‌مردمی می‌اندیشند، برای آن‌ها که باز می‌خواهند هشیاری تاریخی ملت را نادیده بگیرند، برای کسانی که روند تاریخ و قضاوت نهایی تاریخ را باور ندارند، و برای آن‌ها که گمان می‌برند سخن گفتن از «مردم» و «مردم» را مستمک زشت‌کاری‌های خود قرار دادن و برای حفظ قدرت دوروزه‌ی خود بر دوش مردم ستمکشیده سوار شدن ایشان را از مهلکه‌ی تاریخ نجات خواهد داد و موج نفرت ملی را از آن‌ها دور خواهد کرد.

مصدق مظهر آن نیرویی است که سرانجام جباران را به خاک می‌کشد. مصدق چراغی است پیش پای همه‌ی کسانی که در مسیر نهضت ملی و ایمانی مردم ایران راه را از گمراهه‌ها تشخیص نمی‌دهند. کافی است به زندگی و راه‌روسم او بنگریم تا بدانیم که چگونه باید بود و چگونه باید زیست.

مصدق خود معیار ارزش‌هاست؛ و امروز، چهاردهم اسفند، روزی است که حکومت مردم و مردم حاکم دوشادوش هم

غریو خود را به بی‌نهایت تاریخ می‌فرستند تا نشان بدهند که چگونه قدرت سره از ناسره، خوب از بد، خطاکار از درستکار را دارند و چگونه قدر سرداران راستین و رهبران اندیشمند خویش را می‌دانند.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران